

- f) “Gadījumos, kad rīcība, kura, iespējams, ir radījusi apgalvotos zaudējumus, ir atturēšanās no darbības, īpaši ir nepieciešama pārliecība, ka minētos zaudējumus ir radījusi tieši konkrētā bezdarbība un ka tie nevar būt radušies no citas rīcības, kas ir nošķirama no rīcības, kurā tiek vainota atbildētāja iestāde”: rīkojums *Portela/Komisija* ⁽⁸⁾. Citiem vārdiem, “pat ja” ⁽⁹⁾ Komisija būtu rīkojusies saskaņā ar savu pienākumu nodrošināt, lai nosacījumi atbilstu ES tiesībām, tas nebūtu radījis nekādu atšķirību, “jo saprašanās memoranda parakstīšana notika pēc prasītājas noguldījuma BoC vērtības samazinājuma” ⁽¹⁰⁾. Arī šajā gadījumā Vispārējā tiesa nav veikusi novērtējumu par apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem argumentiem, skat. tostarp iepriekš d) un e) punktu.
- g) Turklāt un pakārtoti Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu faktos, uzskatot, ka visos gadījumos saprašanās memorands tika parakstīts pēc noguldījuma vērtības samazinājuma. BoC gadījumā galīgais vērtības samazinājums notika tikai pēc tam, kad 2013. gada 26. aprīlī tika parakstīts saprašanās memorands, proti, 2013. gada jūnija beigās.
2. Ja ES Tiesa atzīst, ka atbildētājām bija tiesības rīkoties kā ES iestādēm, tad Vispārējās tiesas rīkojuma 55.–60. punkts attiecībā uz otro prasījuma daļu [atcelt tiesību aktu] vēl jo vairāk ir jāatceļ.

⁽¹⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 45. punkts.

⁽²⁾ Spriedums *Pringle* C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 45. punkts.

⁽⁴⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 45. punkts.

⁽⁵⁾ Skat. arī 112. un 163. punktu.

⁽⁶⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 43. punkts un rīkojums, 2013. gada 4. jūlijs, *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon/Komisija* u.c. (C-520/12 P, EU: C:2013:457).

⁽⁷⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 54. punkts.

⁽⁸⁾ Rīkojums, *Portela/Komisija*, 2008. gada 17. decembris, (T-137/07, EU:T:2008:589), 80. punkts.

⁽⁹⁾ Spriedums, 1997. gada 25. jūnijs, *Perillo/Komisija* (T-7/96, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 54. punkts.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 10. novembra rīkojumu lietā T-291/13 *Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou un Lilia Papachristofi*/Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 12. janvārī iesniedza *Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou un Lilia Papachristofi*

(Lieta C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou un Lilia Papachristofi* (pārstāvji – *C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, dikigoros un A. Riza QC*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atļaut iesniegt apelācijas sūdzību, noraidīt atbildētāju iebildumus un piespriest tām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesā un Vispārējā tiesā, un izskatīt lietu pēc būtības.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, savā rīkojumā izdarot vairākus šādus novērtējumus par noteiktu skaitu apgalvojumu.

- a) To, ka "Komisijai [...] uzliktajos pienākumos saskaņā ar ESM līgumu nav paredzētas nekāda veida pilnvaras tai pašai pieņemt lēmums un [...] abu šo iestāžu darbības atbilstoši ESM līgumam rada saistības vienīgi ESM" ⁽¹⁾, Vispārējā tiesa ir apgalvojusi, nekādi nenovērtējot visu juridiskā priekšlikuma ietekmi, kuram tā ir piekritusi 48. punktā, atbilstoši kuram tā argumentēja, ka Komisija "nav cedējusi efektīvu kontroli pār savu lēmumpieņemšanas lomu atbilstoši [LESD] 136. panta 3. punktam, izmantojot tai ar [LES] 17. pantu piešķirtās pilnvaras rīkoties kā Savienības iestādei, kura ir atbildīga par atbilstoši ESM līgumam noslēgto tiesību aktu saderīguma ar Savienības tiesībām nodrošināšanu".
- b) Tiek apgalvots, ka lietā *Pringle* ⁽²⁾, uz kuru pamatojās Vispārējā tiesa ⁽³⁾, kaut arī Komisija un ECB rada saistības vienīgi ESM ⁽⁴⁾, tomēr tostarp minētā sprieduma 164. punktā ⁽⁵⁾ Tiesa ir norādījusi, ka "ar ESM līgumu Komisijai uzticētie uzdevumi, kā tas paredzēts minētā līguma 13. panta 3. un 4. punktā, ļauj tai nodrošināt ESM noslēgto Saprašanās memorandu saderību ar Savienības tiesībām", un 174. punktā, ka "saskaņā ar ESM līguma 13. panta 3. punktu Saprašanās memorandam, par kuru tiek risinātas sarunas ar dalībvalsti, kas lūdz sniegt stabilitātes atbalstu, ir jābūt pilnībā saderīgam ar Savienības tiesībām".
- c) Kritērijs, ka "pret Savienību vērsta prasība par zaudējumu atlīdzību, kas ir pamatota ar tāda tiesību akta vai rīcības prettiesiskumu, kuru nav pieņēmusi vai veikusi Savienības iestāde vai tās darbinieki, ir jānoraida kā nepieņemama" ⁽⁶⁾, [ir ticis piemērots neveicot vērtējumu par apgalvojumu apelācijas sūdzības iesniedzēju atbildē, ka "[...] ECB [katrā ziņā] ir rīkojusies kā [ES iestāde], jo ESM nevar tiesiski veikt efektīvu kontroli pār piespiedu varu atbilstoši ES tiesībām atļaut un/vai rīkoties brīdinājuma neizpildes gadījumā. Minētā piespiedu vara ir uzticēta vienīgi ECB [...], kura saskaņā ar ES tiesībām nevar atteikties veikt efektīvu tās kontroli."
- d) "Rīcība, kas, kā tiek apgalvots, esot izvirzīto zaudējumu pamatā, ir Komisijas bezdarbība, parakstot saprašanās memorandu. Tomēr saprašanās memoranda parakstīšana notika pēc prasītājas noguldījuma [...] vērtības samazinājuma. Faktiski šis samazinājums notika, stājoties spēkā [2013. gada 29. marta pasākumiem]. Tādējādi nevar tikt uzskatīts, ka prasītāja ar nepieciešamo pārliecību būtu pierādījusi, ka zaudējumus, kurus tā, pēc tās domām, ir cietusi, patiešām ir radījusi Komisijai pārmestā bezdarbība" ⁽⁷⁾. Ar šo apgalvojumu tiek ignorēts prasītājas arguments, kurš ir norādīts rīkojuma 41. punktā: "ar [Kipras Republikai] sniegto [FPI] saistītie nosacījumi un veids, kādā tos pieprasīja Komisija un ECB, ir [apstākļi], kurš radīja prasītājai zaudējumus, par kuriem tā vēlas saņemt kompensāciju atbilstoši [LESD] 268. un 340. pantam". Veids kādā tie tika pieprasīti, ietver apstākli, ka Komisija nav nodrošinājusi, lai nosacījumu izvirzīšana būtu atbilstoša ES tiesībām, un ECB izteiktais brīdinājums par euro piegāžu Kiprai pārtraukšanu, kas bija turpināta darbību/bezdarbību sērija, sākot no 2013. gada 15. marta līdz 2013. gada 29. marta prasībai izpildīt nosacījumus.
- e) Saprašanās memoranda saturs tika apstrīdēts, pamatojoties uz to, ka tajā bija atsauce uz iepriekšēju izvirzīto nosacījumu izpildi, kura hipotētiski notika pirms prasītājas noguldījuma vērtības samazinājuma, un par šo faktu Vispārējā tiesa nav veikusi novērtējumu kā par rīcības pilnvērtīgu daļu.
- f) "Gadījumos, kad rīcība, kura, iespējams, ir radījusi apgalvotos zaudējumus, ir atturēšanās no darbības, īpaši ir nepieciešama pārliecība, ka minētos zaudējumus ir radījis tieši konkrētā bezdarbība un ka tie nevar būt radušies no citas rīcības, kas ir nošķirama no rīcības, kurā tiek vainota atbildētāja iestāde": rīkojums *Portela/Komisija* ⁽⁸⁾. Citiem vārdiem, "pat ja" ⁽⁹⁾ Komisija būtu rīkojusies saskaņā ar savu pienākumu nodrošināt, lai nosacījumi atbilstu ES tiesībām, tas nebūtu radījis nekādu atšķirību, "jo saprašanās memoranda parakstīšana notika pēc prasītājas noguldījuma *BoC* vērtības samazinājuma" ⁽¹⁰⁾. Arī šajā gadījumā Vispārējā tiesa nav veikusi novērtējumu par apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītajiem argumentiem, skat. tostarp iepriekš d) un e) punktu.
- g) Turklāt un pakārtoti Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu faktos, uzskatot, ka visos gadījumos saprašanās memorands tika parakstīts pēc noguldījuma vērtības samazinājuma. *BoC* gadījumā galīgais vērtības samazinājums notika tikai pēc tam, kad 2013. gada 26. aprīlī tika parakstīts saprašanās memorands, proti, 2013. gada jūnija beigās.

2. Ja ES Tiesa atzīst, ka atbildētājam bija tiesības rīkoties kā ES iestādēm, tad Vispārējās tiesas rīkojuma 55.–60. punkts attiecībā uz otro prasījuma daļu [atcelt tiesību aktu] vēl jo vairāk ir jāatceļ.

⁽¹⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 45. punkts.

⁽²⁾ Spriedums *Pringle* C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 45. punkts.

⁽⁴⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 45. punkts.

⁽⁵⁾ Skat. arī 112. un 163. punktu.

⁽⁶⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 43. punkts un rīkojums, 2013. gada 4. jūlijs, *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon*/Komisija u.c. (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 54. punkts.

⁽⁸⁾ Rīkojums, *Portela*/Komisija, 2008. gada 17. decembris, (T-137/07, EU:T:2008:589), 80. punkts.

⁽⁹⁾ Spriedums, 1997. gada 25. jūnijs, *Perillo*/Komisija (T-7/96, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Pārsūdzētā rīkojuma 54. punkts.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 10. novembra rīkojumu lietā T-293/13 *Christos Theophilou un Eleni Theophilou*/Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 12. janvārī iesniedza *Christos Theophilou un Eleni Theophilou*

(Lieta C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Christos Theophilou un Eleni Theophilou* (pārstāvji – C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, dīkigoros un A. Riza QC)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atļaut iesniegt apelācijas sūdzību, noraidīt atbildētāju iebildumus un piespriest tām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesā un Vispārējā tiesā, un izskatīt lietu pēc būtības.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības savā rīkojumā izdarot vairākus šādus novērtējumus par noteiktu skaitu apgalvojumu.
 - a) To, ka “Komisijai [...] uzliktajos pienākumos saskaņā ar ESM līgumu nav paredzētas nekāda veida pilnvaras tai pašai pieņemt lēmums un [...] abu šo iestāžu darbības atbilstoši ESM līgumam rada saistības vienīgi ESM” ⁽¹⁾ Vispārējā tiesa ir apgalvojusi, nekādi nenovērtējot visu juridiskā priekšlikuma ietekmi, kuram tā ir piekritusi 48. punktā, atbilstoši kuram tā argumentēja, ka Komisija “nav cedējusi efektīvu kontroli pār savu lēmumpieņemšanas lomu atbilstoši [LESD] 136. panta 3. punktam, izmantojot tai ar [LES] 17. pantu piešķirtās pilnvaras rīkoties kā Savienības iestādei, kura ir atbildīga par atbilstoši ESM līgumam noslēgto tiesību aktu saderīguma ar Savienības tiesībām nodrošināšanu”.